

trusselsinstrument, hvis alt andet glipper i den kontrol, der bliver foretaget. Men jeg sagde også, at mælkeproducenterne er i en særlig situation, fordi de automatisk bliver politianmeldt. Der er ikke, om man så må sige, en fjumregang, og derfor sagde jeg, at jeg gerne ville være med til at se på, om der er nogle ting med hensyn til politianmeldelse, som kan gøres anderledes.

Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, og jeg vil ikke være med til at holde hånden over nogen. Men jeg anerkender, at her er der et område, hvor vi bliver nødt til at se på, hvad der kan gøres, og det var den tilkendegivelse, jeg kom med.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er blot, fordi fru Lene Espersen bliver ved med at sige, at man har givet op i Københavns Levnedsmiddelkontrol. Det er jo ikke rigtigt. Man har brugt alle de virkemidler, der er til rådighed, er gået helt til grænsen med at give påbud, lukke, idømme bøder og politianmelde, men har bare måttet konstatere, at det ikke har været nok til at sikre et niveau, som befolkningen kan være tjent med. Derfor har man taget et ekstra middel i brug, nemlig offentliggørelsen.

Jeg tror ikke, forbrugerne har været spor i tvivl om, hvad det er, de bliver oplyst om, for den periode, hvor kontrolbesøgene har fundet sted, er blevet oplyst, og de forhold, som er blevet påtalt, er blevet tydeligt markeret. Alle har vidst, hvad det her handlede om, og der er masser af mennesker, der har truffet et frit valg på den baggrund og har sagt, at den restaurant, som på det tidspunkt havde en så svinsk hygiejne, ønskede de ikke at besøge, og derefter valgte de en anden restaurant. Det er da et frit valg, og forbrugerne har brugt informationen, så derfor er det forbrugeroplysning.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne fortsætte, hvor hr. Jørn Jespersen slap, for jeg synes, der er en himmelråbende forskel på den situation, hvor der sker så grove overtrædelser som i det københavnske restaurantliv, og hvor nogle landmænd overtræder reglerne en enkelt gang.

Og så er det jo ikke rigtigt, når fru Lene Espersen siger, at der skal gentagne overtrædelser til for at blive offentliggjort som mælkeproducent. Jeg har den ikke i hånden, men så vidt jeg husker, står der i den nye fødevarerlov,

at når en landmand har fået en bøde – og det kan han få efter kun én overtrædelse, som kan være et uheld – er det nok til at blive sat i ga-bestokken. Jeg synes, det står i et skrigende modsætningsforhold til det, der er sket i den københavnske restaurationsverden.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er lige før, man tror, det er en forkert vedtagelse, fru Lene Espersen støtter, for hun indrømmer jo, at der er ting, der bør ses på med hensyn til f.eks. mælkeproducenter.

Jeg kan oplyse over for fru Lene Espersen, at det er sådan, at hvis en mælkeproducent gennem 3 måneder leverer mælk med over 400.000 celler i prøven, får den pågældende et brev, og hvis forholdet ikke er blevet bragt i orden inden 3 måneder, bliver det forbudt at levere mælk, dvs. at man slet ikke må levere mælk mere, mælkevognen kommer slet ikke mere. Mon ikke det er straf nok i sig selv?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Så prøver vi en sidste gang.

Til hr. Jørn Jespersen angående Københavns Levnedsmiddelkontrol: Nu hører vi, at de bruger alle instrumenter, og at de er så gode. Men problemet er altså, synes jeg, at man ikke altid har brugt de instrumenter, der var mulighed for at bruge, frem for at overlade det til forbrugerne. Med »overlade det til forbrugerne« mener jeg, at man har kørt lange lister ud i forskellige dagsaviser og sagt, at så må forbrugerne selv sørge for at læse aviserne og holde øje med, hvad der foregår. Jeg mener sådan set, det må være Levnedsmiddelkontrollens pligt, hver eneste gang man oplever nogle tilfælde, hvor noget er svinsk, at lukke restauranten.

Jeg erindrer, at vi for lang tid siden havde en deputation i Fødevarerudvalget i forbindelse med, at vi behandlede spørgsmålet om offentliggørelser, og vi fik at vide, at man ikke orkede at bruge lukning som et instrument, fordi offentliggørelse var meget bedre. Her synes jeg måske, at lukning giver en bedre forbrugersikkerhed end det at offentliggøre resultater i B.T. 3-4 måneder efter, at kontrollen er foretaget. Men det må jo være op til forbrugerne at vurdere, hvordan man helst vil have det – om man vil have restauranten lukket eller læse om sagen flere måneder senere, når tingene i øvrigt er blevet bragt i orden.